

Pavel Uhl, advokát

Ministerstvu vnitra
prostřednictvím

Magistrát hlavního města Prahy
odbor živnostenský a občanskosprávní
Jungmannova 35/29
110 00 Praha 1 – Nové Město

V Praze dne 30. března 2021

K čj.: **MHMP 380354/2021**

Ke sp. zn.: **S-MHMP 274867/2021**

Věc: odvolání proti usnesení Magistrátu hlavního města Prahy vydanému dne 29. března 2021 pod čj. MHMP 380354/2021 a sp. zn. S-MHMP 274867/2021

Účastník řízení: **Ing. Vojtěch Razima**, nar. dne 6. prosince 1968, bytem Pražská 1148/59, 102 00 Praha 10 – Zahradní město,

zastoupený dle plné moci advokátem Pavlem Uhlem,
č. osvědčení ČAK 10960, se sídlem Kořenského 15,
150 00 Praha 5 – Smíchov, datová schránka 5iža9qd
podepsáno elektronickým podpisem vytvořeným
kvalifikovaným certifikátem S/N: 22063473
(01:50:A9:71) vydaným PostSignum Qualified CA -
Česká pošta, s. p. IČ: 47114983, Česká republika

Pavel Uhl, advokát
evidenční číslo ČAK: 10960
Kořenského 15, Praha 5, CZ 150 00
IČ: 71638806, DIČ: CZ7508100083

elektronicky do datové schránky 48ia97b

bez příloh

Ve shora uvedené věci oznámil účastník řízení správnímu orgánu konání shromáždění, které se má konat na dne 18. dubna 2021 od 12:00 do 14:00 na náměstí U Svatého Jiří.

Správní orgán vyzval účastníka k předložení souhlasu vlastníka místa, které podle správního orgánu není veřejným prostranstvím. Účastník řízení, který považuje místo, kde nahlásil konání shromáždění, za veřejné prostranství považoval výzvu za bezdůvodnou a žádný souhlas nepředložil. Správní orgán poté oznámení odložil usnesením.

Účastník řízení podává proti usnesení Magistrátu hlavního města Prahy vydanému dne 29. března 2021 pod čj. MHMP 380354/2021 a sp. zn. S-MHMP 274867/2021

odvolání,

kterým napadá toto rozhodnutí v plném rozsahu.

Důvodem odvolání je nesprávné posouzení právní otázky, zda místo, kde se má shromáždění konat, je nebo není veřejným prostranstvím. Podle účastníka řízení se jedná o veřejné prostranství a požadavek správního orgánu je tak nezákonný.

Podrobnější důvody jsou následující.

Účastník řízení souhlasí s definicí veřejného prostranství, jak je vymezuje správní orgán, který cituje § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Podle účastníka řízení by bylo pro případ, kdy se řeší otázka na území hlavního města Prahy, asi vhodnější citovat identickou definici § 14b zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, které konstatuje:

*Veřejným prostranstvím jsou **všechna** náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*

Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že přívlastek těsný v podobě slov „přístupné každému bez omezení“ se vztahuje výlučně na položku „další prostory“. Naopak v případě náměstí, ulic, tržišť, chodníků, veřejné zeleni a parků toto omezení neplatí. To plyne jednak ze skutečnosti, že slovu náměstí předchází číslovka „všechna“, která nepřipouští jiný výklad, že se jedná skutečně o všechna náměstí bez výjimky. Otázka přístupnosti „každému bez omezení“ se tedy testuje pouze v případě dalších prostor, protože náměstí, ulice a další podobné prostory jsou veřejnými prostranstvím z povahy věci.

I pro případ, že by platilo, že musí být splněna podmínka přístupnosti každému bez omezení, tak splnění této podmínky nelze popřít pouze faktickým zabráněním v přístupu. Musí se jednat o takové znepřístupnění, které má oporu v právu, protože i sám správní orgán cituje povinnost vlastníka veřejného prostranství strpět jeho užívání jinými osobami a zákaz takového znepřístupnění, které by bylo možné pouze tehdy, kdy by se o veřejné prostranství jednalo.

Účastník nepopírá, že v současné době je přístup do areálu Pražského hradu znemožněn, ale tato situace není důsledkem oprávnění, kterým by jeho vlastník disponoval. Podle zákona § 3 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů, vykonává kancelář (prezidenta republiky) ve vztahu k areálu Pražského hradu právo hospodaření, což ryze výkon majetkových práv, přičemž vlastník veřejného prostranství není oprávněn ostatní z jeho užívání vyloučit. Kancelář nedisponuje jakýmkoliv veřejnoprávním oprávněním, kterým by mohla omezit přístup veřejnosti. Ostatně o správním orgánem citovaný návštěvní řád se neopírá o jakékoliv veřejnoprávní oprávnění či zákonné zmocnění.

Kancelář tedy není jakkoliv oprávněna status areálu jakkoliv měnit. Je pouze vlastníkem, který je povinen takový status respektovat. Status areálu je pak třeba odvozovat od jeho původního určení.

Současný kolaudační stav objektu je z historických důvodů více či méně nejasný; uplatní se proto fikce předjímaná v § 125 odst. 2 stavebního zákona, které zní: „(2) *Nejsou-li zachovány doklady, z nichž by bylo možné zjistit účel, pro který byla stavba povolena, platí, že stavba je určena k účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena. Jestliže vybavení stavby vyhovuje několika účelům, má se za to, že stavba je určena k účelu, ke kterému se užívá bez závad.*“. V době, kdy byl areál posledně stavebně redefinován, tedy ve dvacátých letech dvacátého století, byl koncipován jako veřejně přístupný a průchozí. Na účelové komunikace v něm je tedy zapotřebí hledět jako na komunikace veřejně přístupné.

Na veřejně přístupný status navazuje i správním orgánem zmíněné vládní nařízení č. 55/1954 Sb., které stanoví, že se jedná o chráněné místo. Správní orgán sice dovozuje, že se jedná o ochranu ve smyslu bezpečnostní, ale z § 2 tohoto nařízení plyne, že dle nařízení se pojmem „chráněný“ myslí ochrana památková a nikoliv „ochrana“ před veřejností. Naopak uvedené nařízení, které platí doposud, uvádí v § 1 doslova následující: „*Pražský hrad, sídlo presidenta republiky Československé a významná historická památka, náleží všemu československému lidu.*“. Uvedené nařízení stanoví a předpokládá, že areál bude užívat celý československý lid, což předjímá přístupnost každému bez omezení.

Navazující úvahy o statusu komunikace do řešení právní otázky nevstupují, protože i účelové komunikace jsou veřejně přístupné, pokud jsou v místech veřejnosti přístupných. Status komunikací z hlediska silničního zákona je navíc více než sporný, protože deklaratorní rozhodnutí silničního úřadu v tomto směru neexistuje.

Na věci ani nic nemění oprávnění policie či jiných silových složek zabránit vstupu na některá místa nebo jejich oprávnění kontrolovat osoby. Tato oprávnění se nevztahují k Pražskému hradu, ale k jakémukoliv místu, kde zdržují zvláště chráněné osoby, přičemž tato oprávnění se realizují i ve vztahu k místům veřejně přístupným, aniž by se tím trvale měnil jejich charakter míst veřejně přístupných.

Účastník řízení tedy shrnuje, že Pražský hrad, respektive náměstí U Svatého Jiří, vždy byl veřejným prostranstvím a nikdy nenastala žádná skutečnost, která by to mohla právně relevantně změnit.

Pokud správní orgán tvrdí, že náměstí je označováno jako náměstí z důvodů historických, tak to je na jednu stranu sice pravda, aniž by to ovšem mělo jakékoliv právní důsledky. V Praze to platí o většině náměstích. Václavské náměstí i Staroměstské náměstí jsou pojmenovány a dány historicky, protože neexistuje akt veřejné moci, který by je prohlašoval za veřejná prostranství, protože jimi vždy byly. Právě z těchto historických důvodů jsou veřejně přístupná. K jejich znepřístupnění by musel být dán podle současného práva nějaký akt, který by z nich učinil něco jiného. To se v případě náměstí U Svatého Jiří, stejně jako u náměstí Václavského nebo Staroměstského nikdy nestalo.

Napadené rozhodnutí je tedy nezákonné. Účastník řízení tedy navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

Pavel Uhl, advokát,

dle plné moci za

Ing. Vojtěcha Razimu

Pavel Uhl, advokát
evidenční číslo ČAK: 10960
Kořenského 15, Praha 5, CZ 150 00
IČ: 71638806, DIČ: CZ750810083